

2

6

DE
IVDICIIS
INFERIORIBVS
HASSIACIS

1769, 2.

RECTORE MAGNIFICENTISSIMO
SERENISSIMO PRINCIPE AC DOMINO
DOMINO
FRIDERICO II.
HASSIAE LANDGRAVIO, RELIQUA

PRAESIDE
REINHARDO ABRAH. MOELLER
IVRIVM DOCTORE ET PROFESSORE PVBLICO ORDINARIO
H. T. ACADEMIAE PRO-RECTORE ET ORDINIS SVI
DECANO

PRO GRADV
IVRIVM DOCTORIS
RITE CAPESSENDO
PVBLICE DISPVTABIT
AVCTOR
CORNELIVS SCHMINCKE
HASSO-CASSELLANVS.

RINTELII DIE DECEMBER. MDCCLXIX. H. L. Q. S.

TYPIS I. G. ENAX, A. T.

(Diss. iur. vol. 657)

DE
INDIGNS
INFERIORIS
HASSIACIS

AD
HONORANDUM
RICHARDUM
PRINCIPALIS
SACRIS
SACRIS

AD
HONORANDUM
RICHARDUM
PRINCIPALIS
SACRIS
SACRIS

VIRO
ILLVSTRI ATQVE EXCELLENTISSIMO
FRIDERICO CHRISTOPHORO
SCHMINCKE

SERENISSIMO AC POTENTISSIMO HASSIARVM

LANDGRAVIO

A CONSILIIIS ET BIBLIOTHECA

NEC NON

TABVLARII AVLICI PRAEFECTO

MERITIS IN REMPUBLICAM LITTERARIAM

ET EXIMIA ERVDITIONE

CONSPICVO

FAVTORI AC COGNATO SVO

SVMMPERE COLENDO

HOCCE SPECIMEN INAUGURALE
PIETATIS SINGULARISQUE OBSERVANTIAE
IN EVM TESTANDAE CAUSA
CVM

PERENNIS FELICITATIS INCOLVMITATISQUE

EA QVA DECET REVERENTIA

SACRVM ESSE CVPIIT A

ILLVSTRIS NOMINIS TVI

CVLTOR OBSEQVIOSISSIMVS

CORNELIVS SCHMINCKE.

1
E
2

ROUPE SPICITUM SIAVOREALX

REPERIUNTUR IN SIAVIA ANTIQVA

IN SIAVIA ANTIQVA CAUSA

REPERIUNTUR IN SIAVIA ANTIQVA

REPERIUNTUR IN SIAVIA ANTIQVA

REPERIUNTUR IN SIAVIA ANTIQVA

REPERIUNTUR IN SIAVIA ANTIQVA

REPERIUNTUR IN SIAVIA ANTIQVA

DE IUDICIIS INFERIORIBVS.

§. I.

uae ad iurisdictionem in prima ac inferiore ciuium atque rusticorum instantia exercendam constituta sunt iudicia, inferiora, siue Vntergerichte, vocantur. (a)
A 2 risque

(a) Primam, quantum scio, iudicii inferioris mentionem fecit IOANNES EMMERICH in iuribus ac consuetudinibus Fran-
cobergensibus a. MCCCC XCH. collectis. Vid. cel. SCHMINCKII, Hassiae ornamenti, monumenta Hass. Part. II. p. 713 et 714. Sequitur placitum, diui WILHELMII III. Gerichtsordnung de a.

MCCCCXCVII. §. 26. conf. collect. C. Hass. Th. I. p. 22. Magis denique frequentatur iudicii inferioris mentio, in constitutionibus de a. MD, et MDXXIV. adi Collect. C. H. I. d. p. 29. et 40. seqq. Qua de iudiciorum forma nonnulla promiscue tetigerunt LOMBARDIVS in palae-

risque Hanoicis formantur legislatione, (b) vt haud sane operae esse videatur, si quis eadem, pussillanimis, quod omnes cuiusuis prouinciae exiguitates enumerare haud possit, seiungenda cogitaret. His de iudiciis (c) introductionis instar in vsum tantum inexpertorum potiora dicturus, tam de *ordinando iudicio*, quod et personas in iudicio obueniens, et locum, et tempus iudicii habendi concernit, quam de *ordine modoque* in iisdem procedendi verba facere constitui.

Sectio

stra iudiciaria, quae Francof. prodit M DCC VIII. 4. p. 15-30. nec non ill. HOFFMANN, Marburgense decus, in der Teutschen Reichs - praxis Th. I. Hauptst. III. §. 92. p. 64. seqq. Sed iam ego de patriis solum acturus dedita opera a peregrinis cavere, et ea, quae iurisdictionem et diuersam patriae iudiciorum formam concernunt, adhuc praeterire malui.

(b) Confer, si placet, sorores constitutiones: Hess. Darmst. Vnter- und Obergerichts-Ordnung d. a. M DCC XXXIV. Hess. Cass. Vntergerichtsordn. M DCC XXXII. vnd Processordnung M DCC XLV. Hess. Hanauische Hoff- vnd Ehegerichtsordnung M D CC XLVII.

(c) Praefecturae superiores, Oberämter, in causis primae instantiae forma iudicii inferioris, arg. der Vnt. Ger. Ordn. in causis vero appellationum, i. e. secundae seu intermediae instantiae, superioris iudicii norma dimetiuntur Hess. Cass. Processordn. princ. si a remedio reuisionis et transmissione actorum discesseris Hess. Cassel. Ordnung zu Verbesserung des Iustitzwesens §. VII. et XV. praefecturae superiores Darmstadi- na et Giessensis de admisione iuramentorum, quod reliquis inferioribus non licet, cognoscunt. Hess. Darmst. O. vnd Vnt. Ger. Ordn. Th. I. tit. V. §. 4. p. 12. 13.

ne
od
ad
o-
ra
in
na-
ce-

io

res,
in-
rio-
dn.
um,
diae
dicii
Cass.
me-
one
ffel.
des
XV.
ffa-
hifi-
reli-
co-
vnd
V. S.

Sectio I.

DE ORDINANDO IUDICIO.

§. 2.

Personae in iudicio obuenientes sunt vel iudiciales vel partes litigantes: Iudiciales, seu potius omnes quae ad iudicium pertinent, vel iurisdicundi, vel actorum, vel adfistentiae causa ordinantur. Iurisdicundi causa de iis, quae ad primam civium atque rusticorum iurisdictionem attinent, publice constituta persona *iudex inferior* vocatur. Tria huius sunt requisita: I.) *habilitas naturalis* aequae ac civilis, vi cuius officialis (*d*) seu personalis iudex iuris ad facta applicandi callere debet scientiam; patrimonialis vero (*e*) iustitiae administrandae impar alium idoneum iudicem substituere, eique suam iurisdictionem mandare tenetur. Minus contra idoneum aut male ex imperitia iudicantem damnum laeso resarcire, multam viginti thalerorum luere eumque multando haud emendari cognitum a munere leges submouere iubent.

§. 3.

II.) *Integritas mentis*, seu vt viri boni probitatem atque ingenuitatem praestet. Sitigitur religionis (*f*) officii

(*d*) V. G. O. art. VI. §. 24. p. 43. also auch.

(*e*) Loc. cit. wir wollen aber auch die Gerichtsherren.

(*f*) Iudicis et scabinorum iurisiurandi formulam exhibet constitutio provincialis, Land-

ordnung Th. VI. §. V. nunquam vero eandem in Hassia rite promulgatam fuisse docet celebrer. KLEINSCHMIDT, meriti-
tissimus legum patriarum collector, in collect. C. H. I. d. p. 462. in not. Mihi ad manum

icium memor, iustitiae sacerdos, (g) et ab omni partium studio alienus: at callide atque fraudulenter iustitiam remorantes, (b) donis corrupti, (i) odio, fauore, blanditiis et misericordia inducti, metu abiecti a religione sui officii declinantes et suspecti recusantur et poenam subeunt publicam. (k)

§. 4.

III.) Requiritur in iudice iurisdictio, et quae intuitu loci, causae ac personae ab ipso (l) iudice aestimanda est fori competentia. Est vero inferior iudex, priuatiue suam exercens iurisditionem, (m) in regula pro

fuit mscriptum, cui rubrica est: Extract aus der Fürstl. Landesordn. von Ihro HochFürstl. Durchl. H. Landgrafen Wilhelm vnd Georg errichtet im Jahr 1569: vnde hi principes fratres iam ante d. 21. Novbr. 1583. huic constitutioni vim publicam tribuendi firmissimum coepisse consilium videntur.

(g) Increpare subditos probris ac faeuitia vetat ordinatio Hennebergica prouincialis, reclusa Meinungae mcccxx. L. I. cap. 3. p. 11.

(b) Expensas ac interesse morae restituere tenentur. Collect. const. Hass. th. I. p. 11. §. 3. et 9.

(i) Ibidem p. 29. princ. p.

35. art. 32. §. 34. in fine. Homberger Landtagsabschied d. 3. m d x i v. §. Es sollen auch keinem Amtmann &c. add. Erläuterte Sportelordnung de a. m d c c x l i x.

(k) V. G. O. art. VI. §. 24. p. 47. seq.

(l) V. G. O. art. II. §. i. p. 7. adde collect. C. H. Part. I. pag. 34. §. 14.

(m) Secundum patria sancta de 17. Decembr. 1724. 28. Ian. 1732. §. I. III. IV. 21. Mart. 1750. 2. Iun. 1755. 17. Mart. 1769. §. 29. officiales Principis rusticos nobilium immediate consequenter sine litteris mutui compassus sub poena refusionis expensarum euocare prohibentur.

m
m
n-
ui
b-

de
ti-
ex,
ala
ro

m-
a.
ei-
Er-
a.

p.

7.
ag-

ci-
28.
art.
art.
ipis
iate
ntui
onis
en-

pro iudice competente reputandus, sic, vt reum priuilegium exemptionis probare oporteat; (n) nisi exemptio sit aperta, vel in iure communi fundata, (o) vel quod sit iudex in propria causa: (p) Salua tamen superiore iurisdictione in causis sua natura a iurisdictione inferiori exemptis, (q) aut per querelam protractae ac denegatae iustitiae (r) aut per appellationem ad iudicem superiorem deuolutis: (s) Saluo deinde iure principis regentis

(n) Coll. C. H. p. 34. §. 14. Hess. Darmst. O. v. V. G. O. T. I. tit. I. §. 1. H. C. V. G. O. §. 1. & 2. VIR ILLUSTRISSIMVS ATQVE EXCELLENTISSIMVS L. B. DE CANNIESER, qui de patria meritissimus perenni gloria floret, in *Collect. notabil. decis. Supremi Tribunalis Appellat. Hasso-Cassel.* Tom. I. decis. 76. n. 3. p. 278. decis. 157. n. 1-5.

(o) Vt personarum miserabilium H. D. O. §. 1. H. C. V. G. O. §. 2. art. 1. H. Han. Hofger. O. tit. X. §. 4. p. 51.

(p) Nulla secundum praxin Hassiacam iudicis patrimonialis in causa propria admittitur competentia, nisi inobedientia rusticorum sit manifesta, aut res notoria, aut leuis momenti vel praeiudicii Tom. I. Decis. 77. 78. et 79.

(q) *Collect. C. H.* p. 31. art.

7. p. 43. art. 12. H. C. V. G. O. §. 1. Procefsord. §. 2. Hanauische Hof. G. O. §. 7. tit. X, p. 52. L. B. DE CANNIESER l. c. decis. 74. et 76. praefectus principis in causa commissionis, iudici patrimoniali denunciandae, sine medio rusticos nobilium euocabit, Refer huc constit. alleg. in not. (m).

(r) Prima vice ad instantiam quaerentis litterae promotoriales in forma consueta, altera, arctiores sub certa poena et docenda partitione decernuntur, tertia vice, edocta in sinuatione litterarum, causa est auocanda, simulque poena exigitur. V. G. O. §. 1. Han. H. G. O. §. 8. tit. X. p. 53.

(s) In causis quoque dubiis et arduis ad superiorem iudicem relatio est facienda. H. D. O. §. 1.

gentis super regalibus cognoscendi. (r) In specie for-
 rum in personalibus fortunauntur inferius coram magistra-
 tu oppidano senatores, excepto consule, et ciues rem-
 ciuicam aut opificariam agentes. (u) Coram praefec-
 tis rustici et colendis agris tributariis victum quaeren-
 tes: deinde forestarii, (x) Förster vnd Forstlauser, et lu-
 dimagistri pagani (y) in causis ab vtriusque officio alie-
 nis,

(r) Immediata tunc obtinet
 citatio, cui causa citandi, iura
 superioritatis territorialis con-
 cernens, est inferenda. Et li-
 berum est nobilium mandatari-
 is, hac de re certiores reddendis,
 in causis, vt: bey Musterun-
 gen, Repartirung herrschafftli-
 cher Gelder, Quartier, und Fou-
 rageföhren der Adel. Hinter-
 fassen, vbi de salute sibi subie-
 ctorum agitur, deliberationi-
 bus praefectorum citra tamen
 impedimentum interesse. Cf.
 not. (m). Immo Patrimoniali a
 censitis praestationes principis
 exigere licet, moram ni faciat,
 quae patet ex consuet. de 28.
 Ian. 1732. §. IV.

(u) vid. de competentia in
 personalibus V. G. O. art. I. §. 2.
 Han. H. G. O. tit. X. §. 4. Iuris-
 dictio vrbium in ciues quidem
 eorumque familiam est fundata
 T. I. dec. 147. n. 8. salua tamen
 iudicis ordinarii competentia

cnf. p. 6. et 7. dist. n. (m) (n).
 (x) Si in ius vocantur, id de-
 nunciandum est praefecto cui-
 dam forestali consuet. de 4. Nov.
 1715. et 18. Sept. 1747.

(y) Clariorem reddit hanc
 dispositionem Extract Gehei-
 menRaths protocoll de 10. Aug.
 1713. wegen Bestrafung des
 Opfermanns zu Spieskappel
 deswegen der Oberschultheiß
 zu Ziegenhain berichtet, soll
 der passus ratione der Prediger
 Schul- und Kirchenbedienten
 in der Consistorial- vnd Refor-
 mationsordnung in puncto fori
 dahin erläutert werden, daß
 zwar die Prediger durchge-
 hends, wie auch die Schulbe-
 diente in denen Städten ihr
 forum in ciuilibus bey Fürstl.
 Regierung, die Schulmeister in
 Dörfern aber vnd Opfermänner
 oder Kirchenbedienten durch-
 gehends vor denen Beamten
 ieden Orts haben sollen.

nis, notarii, (z) studiosi, (a) peregrini, (b) certoque respectu metallurgi, (c) milites, qui acceperunt aetatis excusationem, adscriptive cohortibus praesidiariis, (d) administratores cursus publici ipsique cursores, (e) iudaei in pagis nobilium habitantes, (f) et omnes qui extra urbem Castellae reperiuntur famuli, quorum domini fori privilegio

(z) Add. die Notariats-Ordn. d. $\frac{1}{30}$ Oct. 1744. §. 1. in fine.

(a) Quousque sub patria potestate extra academias et forum academicum commorantur *Vir Perill. atque Exc.* ESTOR in der teuffchen Rechtsgel. T. II. §. 5021. Collect. p. 605.

(b) Exceptis nobilibus et literatis, nisi in causis moram non ferentibus arrestum decernendum posteaque regimini sit denunciandum.

(c) Metallurgi, quorum designatio ab officiali metallurgico praefectis quotannis est exhibenda, in personalibus et quousque ex illorum mercede solutio fieri potest, exemptione gaudent: reliqua a praefectis praeuia tamen requisitione peraguntur. L. B. DE CANNGIESER I. d. Decif. 75.

(d) Vid. constit. de 7. Mart. 1711. 13. Apr. et $\frac{1}{30}$ May 1741.

7. Jun. 1742. 30. Sept. 1763. eximuntur milites veterani, invaliden, in iis locis commorantes, in quibus praesidium perpetuum positum est, et praesidiarii (Vnterofficier vnd Gemeine) actu militantes; utriusque vero et veterani et praesidiarii alibi delinquentes post prehensionem ac generalem inquisitionem ad proximum iudicium praesidiarium sunt remittendi: reliquum neque hi neque alii in perpetuum aut ad tempus dimissi, neque viduae ac liberi militum parentibus orbati privilegio gaudent. De foro militis delinquentis videfis Decif. 159. add. Const. de 30. Octob. 1764.

(e) In causis sine mora decidendis posteaque, si arduae reperiuntur, consilio intimo denunciandis. C. 28. Jun. 1759.

(f) Confer. not. (g) p. 7.

B

privilegio gaudent. (g) Plura de personis exemptis dabunt obseruantia et ipsa constitutionis verba. (b) In realibus secundum regulam a quouis subditorum agnoscenda est competentia fori rei sitae, nisi de bonis exceptis equestribus ac praelatorum seu ecclesiasticis, (i) dummodo de hac bonorum qualitate certo constet, (k) lis moueatur, aut in iudicium vocetur persona exempta,

(g) Aliud: si conductor ratione praedii nobilis veluti ob exercitium iurium praedio cohaerentium in ius rapitur, quod causam potius locatoris concernit. L. B. DE CANNIESER Tom. I. decif. 157. n. 6. sqq. De famulis: v. resolutio regia $\frac{12}{30}$ Sept. 1732. ad desideria ordinum prouincialium Comitatus Hass. Schauenburgici. Add. Extract. Geheimenrathsprotocoll de 3. Dec. 1748. illaeso tamen fori academici privilegio, quo omnia vniuersitatis membra eorumque ministri vtriusque sexus vi Statutorum Academiae Rintelienfis Part. I. tit. I. §. 3. vtuntur.

(b) Praelaten, Ritterchaft, (von Adel) die Burgmansfreyheit haben (Burgleut) Städte, Gemeinden, Doctores vnd andere privilegirte Personen, die in vnsern Fürstenthumen vnd Herrschafteq häuslich wohnen,

vnd den Beamten vnd Vntergerichten in Städten vnd Aemtern nicht vnterworfen sind, (denen, altem Herkommen nach ihre prima instantia bey Fürstl. Canzley vnd Hofgericht vorbehalten wird) Hofgerichtsordn. de 1500. cap 7 et 11. collect. T. I. p. 31. de 1524. art. 12. et 20. collect. p. 43. Samthofgerichtsordn. de 1673. tit. 8. princ. et §. 2. H. Darmst. §. 1. ibique allegatae leges de a. 1716. et 1718. Hanauische Hofger. O. tit. X. §. 2. p. 5. H. C. Vnterger. O. art. 1. §. 2. Decif. Tom. I. p. 674. n. 2.

(i) Ib. et Han. H. G. O. §. 5. massen die cognitiones, ueber liegende Ritter- (adeliche) Praelaten- (oder geistliche Güther) vnd deren anklebende iura vor vnserer Regierungscorpora, (Hofgericht) gehören.

(k) L. B. DE CANNIESER loc. cit. Tom. I. decif. 76. n. 2.

da-
In
igno-
exce-
(i)
con-
fona
mta,

Inter-
Aem-
find.
nmen
a bey
ericht
ichts-
r. col-
4. art.
Samt-
tit. 8.
S. 1.
1716.
er. O.
erger.
m. 1.

S. 5.
ueber
iche)
e Gü-
ende
ungs-
ören.
ESER
n. 2.

21

[Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page]

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is faint and mostly illegible due to fading and bleed-through. Some words like "CANN", "GIESKA", and "1772" are partially visible.

exempta, cuius fori priuilegium forum speciale rei sitae
et forum contractus excludit. (1) Cum vero iurisdictio
B 2 patria

*Si vero immobilis res tanquam pars
praedii nobilis postulatur, quam
possessor ut tributarium allodium
possidet, in foro rei sitae agendum
est. n. 3. Forum ergo priuilegia-
rum ad exceptionem referendum,
et a reo solum allegari potest.*

(1) Quod si ex voluntate leg-
islatoris fori priuilegium con-
cedentis aperte constat, illum
priuilegiatos, quod ad personam
et bona eorum attinet, (quippe de
priuilegio causae iam non disceptatur)
omnino de eximere voluisse: vix dubi-
tandum est, quin forum priuilegia-
tum forum commune et generale et
speciale excludat: Quemadmodum hoc
ex distinctione forum commune inter
et priuilegiatum patet. Posito enim
priuilegio in genere, quo princeps
ius diuersum a iure communi constituit,
ponitur quoque fori priuilegium a
generali et speciali, quod vtrumque
ex iure communi cognoscitur, plane
diuersum. Igitur, enasci inde videtur
laesio, quando ii, qui eodem fori priuilegio
gaudent, in causa personali aut reali
oborto veluti

collo ad forum commune rapiuntur,
nisi prorogatio subfit, aut reipublicae
salus aliud suadere videatur. Nec
obstat, meo quidem iudicio, 1) quod
forum priuilegiatum tanquam exceptio
probari debeat. Quid enim probatione,
si princeps testatur se bona atque
personam eximere voluisse, aut
expressa quarumvis exceptionum
designatione est opus, si haec eodem
causarum genere continentur: tot
praeterea sunt fori specialis imagines,
vt his quoque exceptis forum priuilegia-
tum non possit non fieri otiosum. Nec
2) quod stricte sint interpretanda
priuilegia praecipue in concedendis
regalibus. Nulla enim in iure prodita
est interpretatio, quae est omnis
priuilegiorum vsus exsiccatio. Fons
deinde omnis iurisditionis in suo
territorio est princeps: quem igitur per
vicarium, officialem, aut patrimoniam
iudicem iurisditionem exercent, perinde
est, dum fructum causa nulla
comparatur iurisdictio. Dicta haec
probant fori priuilegium

patria et quae inde diuersa iudiciorum forma descendit, sigillatim exponi merentur: (*) intuitu causarum breuiter hic tantum moneo, quod, omissis momentaneis, iurisdictione in dubio ciuilibus habeatur, cui annexa est facultas molitores (*m*) iureiurando obstringendi, et cereuifiarios, Bierschätzer vnd Braumeister (*n*) constituendi, nec non de causis politiae inferioris, (*o*) stupri, (*p*) et iudaeorum contrauenientium cognoscendi. (*q*) De antiquo et hodierno scabinorum vsu alibi commodior dicendi erit occasio. (*r*) §. 5.

personis exemptis in Hassia datum vi constit. curiae prouincialis tit. 8. §. 2. Confer. not. (*b*) V. G. O. §. 2. art. 1. Han. Hofg. Ordn. l. c. §. 5. p. 52.

(*) Dissertatione haecenus impressa primum ex illustribus SCHOTTI vnpartheyischer Critick, St. 7. n. X. p. 616. comperio, Virum Perillustrem KOPPIVM, in Supremo, quod est Cassellis, Appellationum Tribunali a Consiliis, iam ad hunc laborem aggressum fuisse.

(*m*) Cuius rei tamen registratura praefecto principis, qui rei molendariae superiorem inspectionem habet, a molitore est exhibenda. Neues Justizreglement §. 30. p. 17. seq.

(*n*) Vid. L. B. DE CANNGIESER l. c. T. I. decif. 74.

(*o*) IDEM l. c. n. 7-11. N. Justizreglement §. 29.

(*p*) IDEM decif. 70. n. 1. si quaestio est de puniendo stupri reo, causa haec ciuilibus habetur adde Consistorial Ordn. cap. 8. et 15. decif. 97. p. 365. n. 11. 12. 14.

(*q*) Nobiles quidem tunc cognitione destituuntur, si contrauentiones iudaeorum regalia concernunt, aut solam confiscationis poenam merentur. Verum saluo iure ecclesiae ciuilem lucrantur multam de qua simulque annexa confiscatione cognoscunt, sic tamen, ut hanc exigendam praefecto principis denuncient, aut si moras nechtunt, id, quod interest, praestent. Sic lex posterior de 24. Mart. 1762. authentice declarat priores de 1697. et 1749.

(*r*) Collect. C. H. Th. I. p. 6. §. 18. Landordn. art. V.

lit,
re-
eis,
ul-
ui-
di,
p)
De
di-
5.
fi
stu-
ha-
dn.
65.
co-
ntra-
alia
isca-
Ve-
ciui-
qua
ione
nanc
cipis
ne-
brae-
24-
ecla-
9.
p. 6.

§. 5.

Actorum fides atque cura est *actuarii*, qui ad ea, quae in iudicio peraguntur, bona fide litteris consignanda curamque actorum gerendam in iudiciis bene constitutis peculiariter ordinari solet. Fidem igitur ut eius annotatio habeat plenam, necesse est, I.) ut iureiurando fit obstrictus, (s) II.) neutri partium sub poena ignominiosae missionis plus faueat, clamus consulere, (r) aut aduocatum adesse (v) audeat: III.) annotationem in omni causa facta praelectione ac emendatione sic perficiat, ut rectam ex ore quaerentium assequatur intentionem: (x) IV.) apographum reddat conforme cum originali. (y)

§. 6.

Cura actorum generatim requirit, ut I.) folia actorum ligatura ac fibulatione contineantur: (z) II.) integra acta iuxta ordinem praescriptum (a) in tabellario reponantur.

(s) Poenam 20 thaleror. iudex aequae ac actuarius soluunt, si quis iniuratus vices actuarii gerit: Landordn. Tit. 8. V. G. O. art. III. §. 15. p. 15.

(r) V. G. O. l. d.

(v) Conf. §. 12. diff.

(x) V. G. O. §. 14. p. 15. et §. 19. p. 17.

(y) Landordn. l. c. sic ut in copiis dandis quaeuis pagina 20 lineis repleatur. Vnt. G. O. art. VI. §. 4. p. 32.

(z) Vterque actor et reus soluunt, si acta sunt prolixiora, 4 alb. sin minus, 2 alb. eo maior vero est poena negligentiae §. 34. neues lustizreglement de 17. Mart. 1767.

(a) Quod ad causas priuatorum attinet, seruatur in iis reponendis ordo alphabeticus iuxta litteras initiales cognominis actoris V. G. O. art. III. §. 22. p. 18. De publicis secundum materias reponendis repetere hac libet ordinem quem tra-

reponantur: (b) III.) repertorium, (c) iuxta quod heredes praefecti in manus eius successoris in officio tabularium tradere tenentur, (d) summa diligentia perficiatur: IV.) neutiquam vero sine permisso superioris sub poena 50 thalerorum aut suspensionis originale (e) alia iudicii arcana propalare audeat.

§. 7.

Præcipua vero iudicii cura est eorum, quae vel maiori sollicitudine, vt testamenta et deposita, (f) in cista

dunt annotat. ad qu. 15. der Eandrüegerichtsfragen de. 15. Nov. 1738. 1) Grenzfachen, 2) Kriegsfachen, vt: a) Werbungen, b) Durchmärsche, c) Fouragelieferungen, 3) Contributions- vnd Steuerfachen, 4) Landstraffen, 5) Baufachen, 6) Cameralfachen, vt: a) Zoll, b) Trancksteuer vnd Accis, c) Licent, d) Forst- Maß- vnd Jagdfachen, e) Pachtfachen, &c. besonders reponirt, am Gefach mit derselben Rubric auswendig angeschrieben vnd über jede Materie ein Index nach den Jahren, was darin resoluiret worden, in absonderlich nach dem Alphabet der Materie hierzu gemachten Buch eingetragen werde.

(b) Landordn. tit. X. weil den Partheyen daran gelegen, das, was vor Gericht vorbracht

wird, am besten vnd treulich verwahrt werde, vnd des Gerichts Heimlichkeiten nicht iedem vnter der Faust liegen: so sollen Richter vnd Schoepfen darauf sehen, vnd dem Gerichtschreiber es einbinden, darauf acht zu haben. &c.

(c) Vid. Confit. de 19. Ian. 1717. et 21. Aug. 1730. 14. Febr. 1746. quae praeterea iubent, vt decurrenre quouis anno praefecti designationes aëtorum iura principis concernentium ad cuiusvis regimen superius mittant.

(d) Collect. Conf. Hass. p. 347. §. 40. Conf. de 19. Ian. 1717. 1. Febr. 1738. F. Darmstadt. Canzl. Regl. 1724. §. 93.

(e) v. Coll. C. H. T. I. p. 207. not. 9. add. C. d. 14. Febr. 1746.

(f) Landordn. Tit. X. §. 1. et ordn. de 11. Nov. 1738.

e-
el-
a-
b
li-
el
in
ta
ch
e-
e-
fo
en
e-
n,
n.
4-
u-
n-
a-
er-
en
p.
n.
n-
3.
7.
6.
1.

cista clausa adseruari solent, vel quae interesse, vt a-
iunt, Principis, vel ordinem iudicii concernunt. Quo
pertinent libri, qui dicuntur I.) Saalbücher (*g*) Erb-Re-
güter, censuales, iurisdictionales &c. *plene tanquam scri-
pturae publicae probantes; si* 1) *ab officiali publico vel coram*
notario et testibus rite et sollempniter sunt confecti, 2) *subdi-
tis praelecti,* 3) *a singulis approbati,* 4) *si iuramentum fi-
delitatis, vt nonnullis viderur, seu homagium desuper sit prae-
stitum.* II.) Exercitienbücher, (*h*) in quos praelecti actus
iurisdictionis singulares iuriumque territorialium causa
exercitos referre solent, plenam iterum facientes proba-
tionem, si ab officialibus iuratis in causis publicis con-
fecti fidem ac requisita protocolli iudicialis prae se fe-
runt. III.) Strafbücher, (*i*) vt quaestores inde multa-
rum, quas iudices dixerunt, rationes reddere queant:
IV.) Hypothequenbücher, (*k*) V.) Ehprotocolle, (*l*)
VI.) Generalprotocolle, (*m*) VII.) Vormundschafts-
tabellen,

(*g*) Sollen wo möglich mit
Fugen vnd Billigkeit gebeßert
werden. Renth-Cammer Ord.
de 1568. Collect. Const. Hass.
Th. I. pag. 340. §. 2. L. B. DE
CANNIESER Tom. I. decif.
147. n. 13. seqq. p. 614. seq.

(*h*) lb. n. 17. (*i*) F. Darmst.
Canzl. Regl. §. 89. collect. p. 96.
§. 2. p. 342. §. 10. n. 1. R. §. 42. fqq.

(*k*) Contractenordnung d.
29 Dec. 1731
9 Ian. 1732.
adde Coll. C. H. T. I. p. 147.

(*l*) Collect. Const. H. p. 368.
Anm. 9. et 11.

(*m*) Ab vsu recesserunt die
Gerichtsbücher Collect. C. H.
p. 21. hodie de quavis causa in
iudicium deducta speciale pro-
tocolum est conficiendum, ei-
que designatio actorum prae-
mittenda: generale protoco-
lum autem dicitur, quod sen-
tentias definitivas complecti-
tur V. G. O. art. III. §. 21. et 22.
p. 18. Darmst. Vnt. vnd Ob. G.
Ordn. §. 11.

tabellen, (n) VIII.) Sportulbücher, (o) IX.) diaria, X.) Titularbücher &c.

§. 8.

Cum vero plena negotiorum fides a maiori iudiciorum auctoritate dependet, et leges patriae instrumenta super examine testium, apprehensione possessionis, appellatione, alienatione, fideiussione et renunciatione a notariis confecta irrita faciunt: nullus fere in terris Hassiacis est *notariorum* vsus. (p)

§. 9.

Adiungunt denique vel subalterni, officiales, vel curam iudicii externam gerentes: *Subalternos officiales*, (q) Vögte, Landbereuter, legum, quae tum georgica, tum iura principis ac communem subditorum salutem respiciunt, obseruantiam diligenti visitatione curantes, singulis mensibus transgressores et quicquid vitii in pagisprehenditur ope scultetorum denunciare oportent. At sculteti, Greben, Schulzen, Bauermeister, ad actum in finuationis officii religione obstringendi, (r) cuius praefectus in praelectione sacramenti, quod exhibet die Greben-Ordnung p. 128. haud immemor esse debet, nullam praeter curam pagorum et prehensionem personarum in

(n) Landrügegerichtsfragen de 15. Nov. 1758. ad artic. 3. Const. de 24. Aug. 1747. Grebenordn. Bl. 24 & 138.

(o) Sportelordn. de a. 1749. §. 49.

(p) Collect. C. H. Th. I. p. 21. et 152. Proceff. Ord. §. 43.

Notariatsordn. $\frac{1}{2}$ Octob. 1744. Decif. p. 243. n. 6.

(q) Officia eorum prolixius exponit Const. d. 11. Nov. 1738. sive Landbereuters-Instruction in der Greben-Ordn. p. 164.

(r) V. G. O. art. III. §. 10. p. 13. Greben-Ordn. tit. V. §. 3.

ria,
cio-
nta
ap-
e a
rris
cu-
(q)
um
spi-
gu-
de-
At
in-
ae-
re-
am
am
in
44.
cius
38.
ion
4.
p.
3.

in causis moram non ferentibus speciem infimae iurisdictionis habent. (1)

§. IO.

Nihil singulare autem de iis, qui ad externa iudicii curanda et in specie ad insinuandum constituti sunt apparitores, sive nuntii sacramento obstricti fideque publica praediti, Rathsbotten, Gerichtsdienere, nec de iis, qui ad incarcerandum ordinantur lictores, (1) dicendum restat.

§. II.

Partes litigantes sunt vel principales vel minus principales. Ratione *principalium*, si ex aliena qualitate agunt. huius probatio seu legitimatio ad causam. (v) in primo termino perficienda, nec non persona standi in iudicio requiritur, qua ob imbecillitatem deficiuntur minores, furiosi, mente capti, et muti: in poenam, proscripti ac criminosi carcere retenti; (x) feminae vero patrio more haud indigent curatore. (z) Lite a reo in exceptione denun-

(1) Greben-Ordn. p. 4. et tit. V. p. 18.

(2) Peinl. Gerichts-Ordnung tit. II. p. 12. §. 4. 5. 6. 9.

(v) V. G. O. art. III. §. 4. p. 10.

(x) Coll. C. H. p. 19. §. 14. de minor. vid. V. G. O. art. III. §. 6.

p. II. D. O. §. 4. 5. p. 10. proscriptus vero actor non reus esse prohibetur. ib. p. 16. §. 6.

(z) Collect. C. H. §. 6. p. 16.

Confer. b. KVCHENBECKER in spicilegio observationum suis analectis Part. I. p. 216. inserto existimans ob verba mit — mines elichen Huswirths Willen, quod mulieres in rerum suarum alienatione maritos tanquam curatores adhibuerint. Verum id potius de consensu mutuo, quo coniuges in alienationibus inuicem utebantur.

denunciata, denunciante praevia insinuatione regressus aduersus denunciatum contumacem sine mora referuatur, (a) sicuti interuenientem coeptam continuare litem oportet. (b) Pauperes (c) gaudent beneficio requirendi acta originalia,

§. 12.

Ratione *minus principalium* cuique praeter vniuersitates, gemeinden et collegia, quae Syndicum, vti plures litis consortes procuratorem communem constituere tenentur, (d) liberrima est facultas in persona comparendi aut procuratorem substituendi; non vero in scriptis postulandi nisi in causis arduis vel momentosis in §. 23. ordinationis iudicii inferioris nominatis. (e) Ast ne-

quam de consensu curatoris intelligendum esse ac verbis praecedentibus — vnd noch myn guter Wille ist, testari arbitror.

(a) L.B. DE CANNIESER Tom. I. decis. p. 168. n. 4.

(b) V.G.O. art. III. §. 17. 18. p. 16. 17.

(c) V.G. Ordn. art. VI. §. 4. p. 32.

(d) Vnt. G. O. §. 5. 7. art. III. p. 11. 12. D.O. §. 6. p. 10.

(e) Per legem nouissimam neues Iustitzreglement §. 32. p. 18. seq. Antea non nisi personis exemptis, aegrotis, absentibus, atque ex causa fontica impeditis negotia sua in iudicio

per alium expedire, nec cuiquam nisi in causis arduis in §. 23. expressis postulare licebat. V. O. art. III. §. 12. 23. et 25. D.O. §. 8. p. 5. ademta quoque facultate in scriptis, si a

libello, articulis probatoriis et interrogatoriis discesseris, postulandi, per Const. de $\frac{21}{2}$ Sept.

1742. sic, vt actuarium ex ore partium atque procuratorum pro exceptis personis comparientium intentionem tantum assequi et litteris consignare oporteret, Const. de 21. Apr. 1744. aduocati atque procuratores otiosi, subditi vero inde-

ffus
rua-
li-
icio

erfi-
ures
te-
en-
otis
23.
ne-
ini

cui-
in
ce-
. et
uo-
i a
et
po-
pt.
ct.
ore
am
pa-
am
are
pr.
ra-
le-

mini ac rite examinatis et in matriculam relatis aduocatum vel procuratorem alicui adesse, (f) vel litteras supplices conscribere (g) est permiffum. Speciatim tamen a procuracione litium excluduntur personae iudiciales

fensi relinquebantur: Quod est in caussa, cur post haec nubila relaxerit phoebus.

(f) Landornung I. c. Coll. Const. H. Th. I. p. 6. §. 9. 21. p. 12. §. 13. Th. II. p. 444-447. Neues Lustitzreglement p. 20. §. 33. de examine et matricula videtis Const. de 27. Mart. 1734, 1745. §. 65, 1746. 28. Jun. Quod si vero obiectum litis est parui momenti, alio procuratore secundum obseruantiam vti licet arg. Extr. Geheimenrahtsprotocolli adhuc inediti de 11. Nov. 1732. Was ihr -- an vns gelangen lassen welcher gestalt seit der neuausgelassenen Gerichts-Ordnung sich ofters zutrüge, das Fremde vnd auſſer dem Amt seyende, wann sie 2 bis 3 Rth. bey dortigem Amt vnd Rahthause einzuklagen vnd nicht gegenwärtig seyn können, in denen Gedanken stünden, ob müſten sie nothwendig einen Aduo-

catum oder Procuratorem haben, da sich dann die Kosten oftmahlen höher beliefen, als die ausgeklagte Schuldforderung an sich selbst ausmachte, vnd darneben angefragt, ob nicht vielmehr gleich vorher zu solchen geringfügigen Sachen ein ieder Fremder vnd Entlegener einen Bürger oder sonstigen Bekanten als Mandatarium zu sollicitirung seiner Sachen constituiren vnd durch selbigen seine Nothdurft ad protocollum mündlich vorstellen lasse, ohne einen inmatriculirten Aduocat expresse darzu zu adhibiren: vnd lassen euch ohnverhalten seyn, daß wir -- so viel diesen Punct betrifft, es bey der hiebevorigen Obseruanz lassen. Add. D. O. §. 9. p. 5.

(g) Const. de 16. Mart. 1717. 26. Sept. 1718. 24. Oct. 1722. 3. Nov. 1727. 28. Oct. 1729. 25. Sept. 1731. 15. Nov. 1738. &c. F. Darmst. O. §. 9.

diciales in prima ac superiore infantia, (b) feminae pro extraneis et proscripti. (i) Constituitur procurator per mandatum verum et praesumptum. Verum mandatum in primo termino est probandum siue per instrumentum, siue per declarationem mandantis apud acta (k). Praesumptum, quod pro parentibus aegrotis, coniuge, cognatis ad tertium usque gradum obtinet, in primo termino admittit cautionem de rato, sic, ut comparantes in reliquis terminis verum (l) debeant probare mandatum.

§. 13.

Ad locum et tempus iudicii habendi quod attinet, dierum quondam iuridicarum raritas (m) non potuit non tot diffidationes, emta, hospitemque causa constituta iudicia, Kauf- vnd Gastgerichte (n) adeoque tristem parere statum. Quare legibus hodie constitutum est, ut iudicia singulis hebdomadibus binis statutis diebus, nec sine legitimo impedimento mutandis, sumtibus domini iurisd-

(b) Collect. Const. H. p. 6. §. 28. et 29. V.G.O. art. III. §. 15. 24. Oct. 1722. 28. Dec. 1751.

(l) lb. §. 6. p. 16. V.G.O. p. 10. 11. §. 4. Darmst. O. §. 3. p. 10.

(i) Collect. C.H. Th. I. §. 6. p. 16.

(m) Collect. Th. I. p. 11. §. 2. p. 46. §. 25. p. 213. art. 3. Landordn. Th. 6. tit. 6.

(k) In primo termino sub poena refusionis expensarum V.G.O. p. 10. seq. §. 4. de constit. ad acta Coll. C. H. p. 16. §. 5. 9. 10. Darmst. O. §. 3. p. 9.

(n) Landordn. l. c. §. VI. VII. die erkaufte vnd Gastgerichte aber abgestellt bleiben sollen. Add. Coll. C. H. p. 6. 11. 22. 46. 212. 223.

nae
ra-
an-
ru-
sta
on-
ori-
m-
ro-

lie-
non
iu-
pa-
vt
nec
ini
sdi-

. O.
§. 3-

. §.
t. 3-

VII.
chte
len.
22.

iurisdictionis (o) et loco statuto ac publico, neutiquam
vero in iudicis aedibus aliisque priuatis exercentur. (p)

Sectio II. DE PROCESSV.

§. 14.

Quamprimum alter alteri actionem intendit, necesse
est, (q) vt ante omnia iudex inferior tum inquirat in
fori competentiam vel ex iurisdictione, vel ex persona-
rum conditione, vel ex iure communi, aestimandam; (r)
tum conuenientem causae in iudicium deductae eiusque
obiecto eligat modum procedendi. Quamquam vero
in iudicia inferiori in genere *summarius* obtineat pro-
cessus: is tamen praeter ordinem a legibus praescriptum,
ac minimum substantialia processus connectentem, hanc
quoque firmissimam constituit regulam, ne iudex a prae-
cepto vel arresto vel executione ordiri audeat, (s) sed
omnes in iudicium deductas controuersias, easque caus-
fa demum cognita decisas, si opus est, exequatur. Igi-
tur, prout vel hanc regulam seruat, vel ab ea ex legis
permissu in casu excepto recedit, in *regularem* atque *ir-
regularem* dispescitur.

§. 15.

Irregularis processus species, quae memorantur in
ordinatione iudicii inferioris, sunt I.) processus man-
dati

(o) Collect. C. H. Th. I. p.
345. §. 25.

(q) V. G. O. art. II. §. 1. in fin.

(r) Conf. §. diff.

(p) V. G. Ord. art. III. §. 1.
Darmst. V. v. O. G. O. §. 2.

(s) Art. II. §. 2. 3. V. G. O.
Darmst. O. Th. I. Tit. I. §. 3.

dati C. vel S. C. (t) ille, si reus cauffales in termino profert, in vim simplicis querelae refoluitur, fin minus, continuatur. Mandatum S. C. reum statim iubet satisfacere auctori, quotiescunque ex principiis vniuersalibus iniustitia rei et iniuria auctori illata vel inferenda confestim elucet, solaque tantum opus est facti demonstratione verosimili, vt in quatuor casibus euenit, quos κατ' ἐξουχην ex ordinatione Camerali 1555. P. II. tit. 23. Conc. II. 25. pr. huc repetit (v) ordinatio iudicij inferioris: nimirum si factum nullo iure iustificabile, vel damnum irreparabile, vel detrimentum reipublicae, vel periculum in mora adfit. Attamen vero terminus simul in mandato est praefigendus, vt, si illud iustificetur, paritio sub auctiori comminatione iniungi queat; sin vero ad falsa narrata fit impetratum, irritum fiat.

§. 16.

II.) *Processus possessorius* figillatim momentaneus, (x) vi cuius iudex in litigiosa possessione, audita altera parte, summaria probatione de simplici possessionis facto informatus praesentem possessorem in possessione tueretur, aduersario autem possessorium ordinarium vel petitorium reseruat, vt in illo de quantitate et qualitate possessionis, in hoc de iure discutari possit.

§. 17.

III.) *Arrestum* vero bonis subditorum, quamuis sub diuersa iurisdictione sita reperiantur, praefertine imponere non licet; neque aliter, nisi creditor certitudinem debiti

(t) V. G. Ord. ib. §. 1. Darmst. O. loc. cit.

(v) Vnt. Ger. Ord. §. 2.

(x) Ibid. §. 4.

ino
us,
tis-
in-
a e-
nili,
na-
re-
fa-
ile,
ad-
ae-
m-
m-

x)
te,
n-
or,
ri-
es-

ub
o-
m
ti

debiti et periculi imminentis ante omnia summarie demonstraverit. Quemadmodum *sequestratio* raro ac in eo saltem casu est permessa, quo itatus praesentis possessionis non illico in summariissimo determinari potest. (y)

§. 18.

Regularis processus, prout causae sunt vel momentosae seu arduae, (z) quibus adnumerantur, quae obiectum summam 50 thalerorum excedens, haereditates, iura, servitutes, iniurias reales, similiaque ardua concernunt; vel pro non momentosis habentur, (a) in oralem et litteralem dispescitur. *Oralis* inde vocatur, quod discepciones forenses ex ore partium litteris ab actuario consignantur. *Litteralis* autem quod litigantes in scriptis causam agere non prohibentur.

§. 19.

In orali processu, qui litterali multo est simplicior magisque naturalis, (aa) singularia sunt, I.) quod in veritatem facti ex officio inquirere liceat: (b) II.) Nulla ulterior prorogatio, quae est octo dierum, quam secunda sit concedenda: (c) III.) quod terminus probatorius ad spatium quindecim vel trium hebdomadam sit adstrictus: (d) IV.) examen vero testium, dummodo hi sacramento obstringantur, omnino sit summarium, (e) V.) et

(y) V. G. Ordn. §. 3.

(z) Ib. art. III. §. 23. Darmst.

O. I. c. §. 7.

(a) V. G. Ord. art. III. §. 16.

Darmst. O. §. 6. ib.

(aa) Darmst. O. §. 4. p. II. tit. V. Th. I.

(b) Art. III. §. 13. Darmst. O.

§. 8. p. 5. th. I.

(c) Art. III. §. 8. V. G. Ord.

Darmst. O. §. 10. th. I. p. 6.

(d) Art. IV. §. 2. V. G. O.

Darmst. O. §. 2. tit. V. th. I.

(e) Ibid. §. 4. 5.

V.) et formula iurisiurandi in iuramenti delatione a iudice ex officio struenda: (f) VI.) neque ulterior disceptatio post probationem permittenda. (g)

§. 20.

Litteralis deinde processus indoles eiusque differentia a processu ordinario inde patet: I.) Ad tentandam amicabilem compositionem praecedit oralis processus, antequam in scriptis agitur: (h) II.) cuius partium liberum est, an in scriptis agere velit, nec ne? (i) eiusque arbitrii res est, vtrum examen testium summarium, vel partes depositionem ad articulos et interrogatoria eligere malint: (k) III.) terminus est vel 12 vel 14 dierum, (l) IV.) nulla vero ultra duplicas ulterior disceptatio est permittenda. (m) V.) In probatione per documenta, quibus partes vel agendo vel excipiendo nituntur, illa simul sunt producenda. (n) VI.) Nonnullae actiones coram s. oretenus peraguntur, nimirum sistendi testes probatoriales et reprobatoriales nec non contra eosdem atque articulos excipiendi: petendi publicationem et communicationem rotuli insimulque submittendi ad dicta testium, (o) sicuti in omni probationis genere ad deducendum et submittendum oralis praefigitur terminus.

TANTVM.

<p>(f) Ib. art. IV. §. 12. p. 27.
 Darmst. O. §. 8. th. I. p. 14.
 (g) §. 5. art. IV. V. G. O.
 (h) Art. III. §. 24. Darmst.
 Q. th. I. §. 3. tit. 3.
 (i) V. G. Ord. I. c. pag. 20.
 Darmst. O. §. 7. tit. I. th. I. p. 5.</p> | <p>(k) Ibid. art. IV. §. 6.
 (l) Art. III. §. 25.
 (m) Art. III. §. 24. in fine.
 Darmst. O. p. 9. th. I. §. 4.
 (n) Art. IV. §. 14.
 (o) Art. IV. §. II. Darmst. O.
 O. §. 7. th. I. p. 13.</p> |
|---|--|

one
rior
en-
am
ius,
li-
que
vel
eli-
lie-
dif-
do-
ni-
llae
en-
tra
io-
nit-
nis
fi-
ne.
adt.

Parerga.

1.

Datur iurisdictione, quae in consuetudine fundata est.

2.

Status imperii Catholici tam Ecclesiastici quam seculares iurisdictionem Ecclesiasticam in subditos suos Aug. Conf. addictos exercere non possunt.

3.

Lex vulgo dicta Regia, qua populus Augustum et sequentes Imperatores legibus omnibus solutos dixit, nunquam lata est.

4.

Cuius imperii immediatus alterius status subditus esse potest.

5.

Ius circa sacra versatur circa religionem externam.

6.

Ecclesia, tanquam societas hominum revelationem diuinam supernaturalem de salutari nostra cum Deo conjunctione per Christum amplectentium, sic non in genere sed in specie definitur.

D

7.

7.

Iura Episcopalia iure postliminii sibi vindicavit ecclesia, cuius ex consensu status imperii protestantes illa exercent.

8.

Ius reformandi ad actus superioritatis territorialis pertinet.

9.

Cognitio de feudis Imperii regalibus est penes Imperatorem seu Iudicium Imperii Aulicum, exclusa Camera Imperiali.

10.

Voluntas Dei perperam pro primo principio iuris naturae venditatur.

II.

In exploratione, an foetus vivus natus sit, fallax est experimentum cum pulmonibus, quando in aquam proiecti non in illius fundum immergunt et decidunt sed eadem innatant.

(x225 7030)

6

DE
IVDICIIS
INFERIORIBVS
HASSIACIS

RECTORE MAGNIFICENTISSIMO
SERENISSIMO PRINCIPE AC DOMINO

DOMINO
FRIDERICO II.
HASSIAE LANDGRAVIO, RELIQUA

PRAESIDE
EINHARDO ABRAH. MOELLER
VRIVM DOCTORE ET PROFESSORE PVBLICO ORDINARIO
H. T. ACADEMIAE PRO-RECTORE ET ORDINIS SVI
DECANO

PRO GRADV
IVRIVM DOCTORIS
RITE CAPESSENDO
PVBLICE DISPVTABIT
AVCTOR
CORNELIVS SCHMINCKE
HASSO-CASSELLANVS.

INTELII DIE DECEMBR. MDCLXIX. H. L. Q. S.

TYPIS I. G. ENAX, A. T.

(Dist. iur. vol. 657)

